

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir,

judecători: Toma Nadejda și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Guțanu Andrian în numele inculpatului Goia Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Goia Dumitru XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.05.2018 – 21.09.2018;

Instanța de apel: 30.10.2018 – 28.11.2018;

Instanța de recurs: 14.02.2019 – 05.06.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 21 septembrie 2018, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, Goia Dumitru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani dacă, în termenul de probațiune, condamnatul Goia Dumitru, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Goia Dumitru în contul statului a prejudiciului cauzat în urma efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-l 171 din 30.03.2018 în sumă de 1680 lei, a fost respinsă. Toate aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Goia Dumitru, la data de 31 ianuarie 2018, aproximativ la orele 18:00 min., având scopul transmiterii ilegale a unor obiecte interzise persoanelor deținute în penitenciare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la

atingerea scopului stabilit, a încercat să arunce peste edificiile de pază ale Penitenciarului nr.9-Pruncul, situat pe str. Pruncul, 44 din mun. Chișinău, obiecte suspecte, însă a fost stopat de către colaboratorii penitenciarului și în urma verificării, asupra acestuia a fost depistat un obiect sferic în care se afla substanță vegetală de culoare verde și un obiect în care se aflau trei comprimate. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-l 171 din 30 martie 2018, s-a stabilit că masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, depistată și ridicată la 31 ianuarie 2018 de către colaboratorii Penitenciarului nr.9-Pruncul de la Goia Dumitru, reprezintă marijuană, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, cantitatea acesteia (marijuană-materie uscată) constituind 78,31 g, care potrivit Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari. Totodată, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10 Examinarea drogurilor prin metoda GC/MS a celor trei comprimate cu inscripția „B8”, ridicate în circumstanțele de mai sus, s-a depistat buprenorfin, care se atribuie la substanțe psihotrope, cantitatea acesteia (buprenorfin) constituind 0,024 g (3x0,008g), care, potrivit Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Goia Dumitru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (1) Cod penal - *transmiterea ilegală a unor obiecte interzise persoanelor deținute în penitenciare, adică încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, săvârșită în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău Oficiul Buiucani, Dan Solovei a declarat apel prin care solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 21.09.2018, rejudecarea cauzei penale cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Goia Dumitru, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.322 alin. (1) Cod penal, să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an de zile, cu dispunerea încasării din contul lui Goia Dumitru în beneficiul statutului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea și întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-l 171 din 30.03.2018 în cuantum de 1680 lei, invocând următoarele argumente:

- pedeapsa aplicată inculpatului Goia Dumitru de către instanța de judecată este greșit individualizată. Instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Or, conform informației furnizate de către MAI, Direcția servicii publice și guvernamentale a STI, Secția informație cu caracter penal-„F246” Goia Dumitru, până la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal pentru care a fost condamnat, a săvârșit anterior mai multe infracțiuni, fiindu-i aplicate pedepse privative precum și nonprivative de libertate și anume: prin sentința Judecătoria Sîngerei din 30.04.2001 Goia Dumitru a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 119 alin.(3) Cod penal (redacția anului 1961) fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2700 lei; prin sentința Judecătoria

Telenești din 02.11.2005 Goia Dumitru a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin.(2) Cod penal (redacția anului 1961) fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani; prin sentința Judecătorei Telenești din 20.12.2005 Goia Dumitru a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin.(1) Cod penal (redacția anului 1961) fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani;

- luând în considerare faptul că inculpatul Goia Dumitru a fost anterior condamnat pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, fiindu-i stabilite pedepse sub formă de amendă și închisoare cu executarea pedepsei, săvârșind din nou o infracțiune intenționată, autorul cererii de apel consideră că corectarea acestuia prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate nu va putea atinge scopul pedepsei penale;

- pedeapsa aplicată de către instanța de judecată în privința inculpatului Goia Dumitru nu corespunde personalității lui și pericolului social pe care îl reprezintă. Pedeapsa prea ușoară care a fost aplicată inculpatului, prin aplicarea închisorii cu suspendarea executării pedepsei, va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- în speță nu va fi atins scopul pedepsei penale: prevenția generală precum și nici pe cea specială. În acest mod, acuzarea consideră că pedeapsa stabilită inculpatului, este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și din partea altor persoane, or, infracțiunile contra patrimoniului reprezintă o pericolozitate și o frecvență sporită în prezent;

- instanța de judecată nejustificat, interpretând eronat prevederile legislației naționale procesual penale, a respins solicitarea acuzatorului în partea încasării din contul inculpatului Goia Dumitru, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea și întocmirea raportului de constatare tehnico- științifică nr.34/12/1 -R-1171 din 30.03.2018, or, ținând cont de prevederile art. 227, 228, 229 Cod de procedură penală se ajunge la concluzia că, instanța de judecată eronat a interpretat prevederile legislației, având obligația de a decide asupra cheltuielilor judiciare solicitate spre încasare din contul inculpatului, suma căroră fiind indicată în raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-1 171 din 30.03.2018 și constituie - 1680 lei, ori în caz contrar instanța urma să motiveze soluția trecerii cheltuielilor suportate în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și cheltuielilor de judecată și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căruia lui Goia Dumitru recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasate din contul lui Goia Dumitru, cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei în beneficiul statului.

În rest a fost menținută sentința.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului Goia Dumitru în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin

următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele:

- Declarațiile martorilor Mirca Mihail și Levițchi Ghenadie;
- raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-l 171 din 30 martie 2018 (f. d. 14);
- procesul-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare din 31 ianuarie 2018 (f. d. 22);
- corpuri delictive: un pachet din polietilenă de culoare albastră cu sigila „expert judiciar 029” (f. d. 30).

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, verificate de către instanța de apel, a considerat că, vinovăția inculpatului deplin este dovedită și acțiunile lui Goia Dumitru corect au fost încadrate în temeiul art. 322 alin. (1) Cod penal.

Totodată instanța de apel a menționat că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Goia Dumitru, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, prima instanță i-a stabilit o pedeapsă prea blândă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Goia Dumitru prima instanță nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că reeducarea și corectarea lui Goia Dumitru e posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. art. 75-78 Cod penal aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 5 ani.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Astfel, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că inculpatul Goia Dumitru a comis o infracțiune ce periclitizează relațiile sociale cu privire la transmiterea în condiții de legalitate a obiectelor către persoanele deținute în penitenciare, fiind ignorate și prevederile art. 2 alin.(2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a indicat că conform informației furnizate de către MAI, Direcția servicii publice și guvernamentale a STI, Secția informație cu caracter penal-„F246” Goia Dumitru, până la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal pentru care a fost condamnat, a săvârșit anterior mai multe infracțiuni, fiindu-i aplicate pedepse privative precum și non-privative de libertate și anume: prin sentința Judecătorei Sîngerei din 30.04.2001 Goia Dumitru a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 119 alin.(3) Cod penal (redacția anului 1961) fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2700 lei; prin sentința Judecătorei Telenești din 02.11.2005 Goia Dumitru a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin.(2) Cod penal (redacția anului 1961) fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani; prin sentința Judecătorei Telenești din

20.12.2005 Goia Dumitru a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin.(l) Cod penal (redacția anului 1961) fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani. Prin, ce se confirmă că, inculpatul nu a făcut concluziile necesare și nu a pășit pe calea corijării.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal. Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului – și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunilor făptuitorului, cât și comportamentul său post infracțional care a recunoscut vina, care anterior a comis alte infracțiuni.

Instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal, care stipulează expres că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de apel a considerat ca circumstanțele menționate indică la faptul că inculpatul Goia Dumitru, urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal.

A menționat instanța de apel faptul că, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, iar în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 din Codul penal a fost stabilită căința sinceră, pe când aceste circumstanțe au fost luate în considerație la examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu 1/3 din cea prevăzută de lege, deci acestor circumstanțe nu le pot fi redată dublă valoare juridică și aplicabilitate în suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Totodată, instanța de apel a reținut că, fiind justificate solicitările procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-l 171 din 30.03.2018, în sumă de 1680 lei, or, potrivit normelor legale menționate supra cheltuielile judiciare solicitate pentru efectuarea expertizelor urmează a fi trecute în contul inculpatului.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 24 ianuarie 2019, în termen, declară recurs ordinar avocatul Guțanu Andrian în numele inculpatului Goia Dumitru, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nemotivat și neîntemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa privativă de libertate, or, instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa fără a-l izola de societate.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență

de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76 - 77 Cod penal , precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit recursului, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de

persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform deciziei instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, a cărui sancțiune prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

La aplicarea pedepsei cu închisoarea inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de personalitatea inculpatului, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, de faptul prezenței condamnării anterioare, antecedentul penal fiind stins, nu este angajat oficial în câmpul muncii, a recunoscut comiterea infracțiunii.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedura penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, ținând cont și de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat, însă nu a făcut concluziile corespunzătoare, prin urmare, Colegiul consideră, că instanța corect a concluzionat că o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea normei incriminate inculpatului, nu va asigura scopul pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, referitor la argumentele recurentului privind menținerea sentinței prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă non-privativă de libertate prevăzută de art. 90 Cod penal, instanța de recurs remarcă că textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a

aplica prevederile acestei norme, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii stabilite de către instanțele de judecată, cu atât mai mult că inculpatul anterior a mai săvârșit infracțiuni.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Goia Dumitru, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Guțanu Andrian în numele inculpatului Goia Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Goia Dumitru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **04 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor